

ÉN és a fizika ☺

Tizenegyedik osztály, a tanév vége felé. Az utolsó fizikaórák. A tananyag lezárása után, mintegy megkoronázva eddigi tanulmányainkat, a Világegyetem keletkezésének és jövőjének kérdéskörébe merülünk el. Őszintén megmondván, kicsit sajnáltam, hogy a korábbi évek során olyan kevés figyelmet szenteltem a fizikának. Hiányos ismereteim miatt az egészből nagyjából annyit tudtam elraktározni, hogy ősrobbanás, meg azt, hogy minden csillagporból van, valami hűrelméletről is volt szó – de ennek a felfogásához, értelmezéséhez már messze nem elég az eddig elsajátított fizikatudásom –, továbbá, hogy mindennek a végén nem lesz más, csak egy óriási fekete lyuk az egykori Világegyetem helyén.

Közben azonban végig egy dolgon járt az eszem: engem ez úgysem érint, nem értem az egészet, ezért inkább nem foglalkozom vele. Félreértés ne essék, érdekes volt, és hogy egy diák is megértmenjen el a kedve attól, velem. Nem ez a problémaszámok, mind térben, egyetem életében mi gyunk, pillanatnyi léttel? meggy mindazzal, amit szerint eddig éltem. ket körülvevő, énköz-

Hiszen mindennek a állok a középpontban, következnek. Valószínűleg meg magad”, építsd fel a jövőd, tem közepe, csak te számíatsz! nap mint nap ezt erősítő hatások érnek.

Igen, láttam az Andromeda-ködöt, igen, hallottam már fekete lyukakról, sötét anyagról és még sok minden másról. De ezt soha nem fogom megérteni, még csak felfogni sem. Gondoljunk csak bele! Ha ráébrednek, hogy nem én vagyok a mindenség közepe, akkor hogyan tovább?

Nem akarom még azt sem elképzelni, hogy a földi időhöz mérten milyen jelentéktelenül rövid az életem, és akármit teszek, akárhogy küszködöm, végül úgysem lesz semmi jelentősége a Föld életében. Hát még a Világegyetem szintjén. Hiszen ehhez képest még a Föld is csak egy kis porszem. Bolygónk egyszer majd „meghal”, semmi nyoma nem marad egykori voltának. És nekem sem. A Világegyetem szintjén nem lesz érzékelhető semmi, amit tettem, ott nem fog semmi sem változni.

Nem akarom ezt elfogadni, mert így elveszne a motivációm, elvesznének a céljaim, minden, amit eddig felépítettem, amiben eddig hittem. Inkább csak becsukom a szemem, kizárom azt, ami nem illik abba, amit eddig sulykoltak belém. Nehogy összetörjön mindaz, ami eddig voltam. Ilyen magaslatokban nem tudok gondolkodni, és nem is igazán akarok. Végül mégis csak jobb úgy lefeküdni minden nap, hogy tudom, ÉN fontos vagyok, és igenis van értelme ennek az egész élet-dolognak.

csak annyira tudományos, hesse, vagy legalább ne hogy megpróbálkozzon ma, hanem a hatalmas mind időben. A Világcak apró porszemek vaEz a gondolat szembe eddig elfogadtam, ami Szembemegy a bennünpontú társadalommal.

mércéje az „én”. „ÉN” minden más csak énutánam az álmaid, „csináld meg végtére is te vagy a Világegyetem. Ebben a szellemben nevelkedtem,

Szlávecz Réka 11.B
Fotó: Kulcsár Evelin 11.B

Megjelent:

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium évkönyve a 2014/2015. iskolai évről (62. oldal)